

РЕШЕНИЕ

№ 5165

гр. София, 24.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в открито заседание на 14.06.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Стоянова

**ЧЛЕНОВЕ: Весела Цанкова
Луиза Христова**

при участието на секретаря Наталия Г Дринова и при участието на прокурора Ютеров, като разглежда дело номер **4163** по описа за **2013** година докладвано от съдия Камелия Стоянова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН. Образувано е по касационна жалба на У. Д. против решение от 23.07.2012 г., постановено по НАХД № 4876/2011 г. на СРС, наказателно отделение, 21 с-в. Със същото е потвърдено наказателно постановление № 42-0000292/21.02.2012 г. на началника на ОО „КД-ДАИ” С., с което на У. Д. е наложено административно наказание глоба в размер на 1500 лв. на основание чл. 93, ал. 1, т. 1 от Закона за автомобилните превози за нарушение по чл. 12, § 7, б. „а” от приложение „Контролен уред” на Европейската спогодба за за работата на екипажите на превозните средства, извършващи международни автомобилни превози (А.).

Касационната жалба съдържа оплаквания за неправилност на решението поради постановяването му в нарушение на закона - касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 вр. ал. 2 от НПК вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН и чл. 348, ал. 1, т. 2 вр. ал. 3, т. 1 от НПК вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН. Иска се да се отмени решението и потвърденото с него наказателното постановление.

Ответникът по касационната жалба не взема становище по жалбата.

СГП дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административният съд С. – град, като се запозна с обжалваното решение и обсъди доводите, посочени в жалбата, намира следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл.

63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал.1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, и е допустима.

Разгледана по същество е основателна.

Производството пред настоящата инстанция е образувано по касационна жалба на У. Д. против решение от 23.07.2012 г., постановено по НАХД № 4876/2011 г. на СРС, наказателно отделение, 21 с-в, с което е потвърдено наказателно постановление № 42-0000292/21.02.2012 г. на началника на ОО „КД-ДАИ” С., с което на У. Д. е наложено административно наказание глоба в размер на 1500 лв. на основание чл. 93, ал. 1, т. 1 от Закона за автомобилните превози за нарушение по чл. 12, § 7, б. „а” от приложение „Контролен уред” на Европейската спогодба за за работата на екипажите на превозните средства, извършващи международни автомобилни превози (А.).

От фактическа страна СРС е приел за установено, че на 21.02.2011 г. в [населено място], на [улица]У. Д. като водач на влекач I. S. A., извършващ международен превод на товари, транзитен през територията на Република Б. е управлявал моторно превозно средство без тахографски листа за периода от 10.00 ч. на 18.02.2011 г. до 01.30 ч. на 19.02.2011 г. с данни за изминати 689 км. За констатираното нарушение бил съставен АУАН, въз основа на който било издадено и наказателното постановление.

От правна страна СРС е приел, че касаторът е извършил нарушението по чл. 12, § 7, б. „а” от приложение „Контролен уред” на Европейската спогодба за за работата на екипажите на превозните средства, извършващи международни автомобилни превози (А.).

Решението на първоинстанционния съд е неправилно, а касационната жалба е основателна.

От събраните по делото доказателства се установява, че на 21.02.2011 г. в [населено място], на [улица]У. Д. като водач на влекач I. S. A., извършващ международен превод на товари, транзитен през територията на Република Б. е управлявал моторно превозно средство без тахографски листа за периода от 10.00 ч. на 18.02.2011 г. до 01.30 ч. на 19.02.2011 г. с данни за изминати 689 км. Правилно административнонаказващият орган е определил извършеното нарушение като такова по чл. 12, § 7, б. „а” от приложение „Контролен уред” на Европейската спогодба за работата на екипажите на превозните средства, извършващи международни автомобилни превози (А.). Оплакването, съдържащо се в касационната жалба, че са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, тъй като наказаното лице не знаели български език и не му е бил назначен преводач, е основателно. По арг. на чл. 21 НПК и чл. 14, ал. 1 и ал. 2 АПК, производството следва да се води на български език, като преводач следва да бъде назначен, само ако лицето не владее български език. Предпоства се владее на говоримия български език. Владееенето на българския език в степен, достатъчна за пълноценно участие в процеса, се установява не чрез презумпции (например дали е налице или не българско гражданство), а при словесния контакт със съответния държавен орган, провеждащ съответното производство. Преценката в тази насока се прави свободно и за нейната правилност се съди от съответните извършени действия и документи. В конкретния случай, от събраните по делото доказателства не се установява, че У. Д. е разбирал извършваните спрямо него действия. Съдът намира, че при издаването на наказателното постановление са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила. При тези факти, касационният съд

намира, че в хода на административнонаказателното производство е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила - не е бил назначен преводач на лице, невладеещо български език. Съгласно приложимата по силата на чл. 84 ЗАНН разпоредба на чл. 21 НПК - лицата, които не владеят български език, могат да се ползват от родния си или от друг език, в които случаи се назначава преводач. Правото на нарушителя да ползва преводач е неотменимо. Единствено и само при негово изрично и надлежно дадено съгласие може и да не бъде назначен преводач. В случая липсва такова съгласие. Нарушението е съществено и е изначално. То не може да бъде санирано впоследствие. Допуснатото съществено процесуално нарушение е абсолютно и самостоятелно основание за отмяна на издаденото наказателно постановление.

Въз основа на изложеното, тази инстанция приема касационната жалба за основателна. Оспорваното първоинстанционно решение като неправилно следва да бъде отменено, а наказателното постановление да се отмени.

Като съобрази направените фактически и правни изводи и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 2 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВНИЯТ СЪД С. – град, XIV-ти касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 11.06.2012 г., постановено по НАХД № 4876/2011 г. на СРС, наказателно отделение, 21 с-в и вместо него постановява:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 42-0000292/21.02.2012 г. на началника на ОО „КД-ДАИ” С., с което на У. Д. е наложено административно наказание глоба в размер на 1500 лв. на основание чл. 93, ал. 1, т. 1 от Закона за автомобилните превози за нарушение по чл. 12, § 7, б. „а” от приложение „Контролен уред” на Европейската спогодба за за работата на екипажите на превозните средства, извършващи международни автомобилни превози (А.).

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: